

Judikatūras krājums

Apvienotās lietas C-248/15 P, C-254/15 P un C-260/15 P

Maxcom Ltd u.c.
pret
City Cycle Industries

Apelācija – Dempings – Īstenošanas regula (ES) Nr. 501/2013 – Velosipēdu, kas nosūtīti no Indonēzijas, Malaizijas, Šrilankas un Tunisijas, imports – Galīgā antidempinga maksājuma, ko piemēro Ķīnas izcelsmes velosipēdu importam, attiecināšana uz šo importu – Regula (EK) Nr. 1225/2009 – 13. pants – Apiešana – 18. pants – Sadarbības neesamība – Pierādījums – Netiešu pierādījumu kopums – Pretrunīgs pamatojums – Pamatojuma nesniegšana – Procesuālo tiesību pārkāpums

Kopsavilkums – Tiesas (ceturtā palāta) 2017. gada 26. janvāra spriedums

1. *Apelācija – Pamati – Kļūdainais faktu un pierādījumu vērtējums – Nepieņemamība – Faktu un pierādījumu vērtējuma pārbaude Tiesā – Izslēgšana, izņemot sagrozīšanas gadījumu – Pierādījumu jomā piemērojamo noteikumu neievērošana – Pieņemamība*

(LESD 256. panta 1. punkts; Tiesas statūtu 58. panta pirmā daļa)

2. *Kopējā tirdzniecības politika – Aizsardzība pret dempinga praksi – Iestāžu rīcības brīvība – Pārbaude tiesā – Robežas*

3. *Kopējā tirdzniecības politika – Aizsardzība pret dempinga praksi – Apiešana – Apiešanas noteikšana – Pierādīšanas pienākums – Apiešanas konstatēšana, balstoties uz netiešu pierādījumu kopumu – Pieņemamība*

(Padomes Regulas Nr. 1225/2009 13. un 18. pants)

4. *Tiesvedība – Spriedumu pamatojums – Apjoms*

(Tiesas statūtu 36. pants)

5. *Apelācija – Pamati – Tiesas pārbaude par Vispārējās tiesas vērtējumu par nepieciešamību papildināt informāciju – Izslēgšana, izņemot sagrozīšanas gadījumu*

(LESD 256. panta 1. punkts)

1. Skat. nolēmuma tekstu.

(skat. 52. un 53. punktu)

2. Skat. nolēmuma tekstu.

(skat. 56. un 89. punktu)

3. Saskaņā ar Regulas Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis, 13. panta 3. punktu apiešanas pierādīšanas pienākums ir Savienības iestādēm. Turklāt no minētā 13. panta formulējuma un sistēmas izriet, ka, lai pierādītu apiešanas esamību, šīm iestādēm ir jāveic vispārēja analīze attiecībā uz trešo valsti, uz kuru attiecas ar apiešanu saistītā izmeklēšana kopumā. Turpretī, lai pierādītu šādu apiešanu, tām nav jāanalizē katra ražotāja/eksportētāja situācija, jo šāda analīze ir jāveic pašiem šiem ražotājiem/eksportētājiem saistībā ar pieprasījumiem, kas izteikti atbilstoši šīs regulas 13. panta 4. punktam. Tādējādi atbilstoši iepriekš minētās regulas 13. panta 1. punktam Savienības iestādes ir konstatējušas antidempinga pasākumu apiešanu attiecībā uz visu minēto trešo valsti, lai gan katram individuālajam ražotājam/eksportētājam ir jāpierāda, ka tā īpašā situācija attaisno atbrīvojuma piešķiršanu šīs regulas 13. panta 4. punkta izpratnē.

Attiecībā uz pierādījumu apmēru, kas nepieciešams, lai pierādītu apiešanu gadījumā, kad daļa no ražotājiem/eksportētājiem nesadarbojas vai arī nesadarbojas pietiekami, ir jāatgādina, ka nevienā no minētās regulas noteikumiem Komisijai, veicot izmeklēšanu par apiešanu, nav piešķirtas pilnvaras ierobežot sūdzībā norādīto ražotāju vai eksportētāju tiesības piedalīties izmeklēšanā vai iesniegt informāciju. Komisija tāpat ir atkarīga no ieinteresēto pušu brīvas gribas sadarboties, lai tai sniegtu nepieciešamo informāciju. Šī iemesla dēļ Savienības likumdevējs minētās regulas 18. panta 1. punktā ir paredzējis, ka gadījumā, ja kāda no ieinteresētajām pusēm atsakās darīt pieejamu vai kā citādi nesniedz nepieciešamo informāciju šajā regulā paredzētajā termiņā vai arī ievērojami kavē izmeklēšanu, pamatojoties uz pieejamajiem faktiem, var izdarīt pagaidu vai galīgos konstatējumus, pozitīvus vai negatīvus. Turklāt šīs pašas regulas 18. panta 6. punktā ir precizēts, ka, ja ieinteresētā puse nesadarbojas vai sadarbojas tikai daļēji un līdz ar to netiek sniegta būtiska informācija, izmeklēšanas iznākums šai pusei var būt nelabvēlīgāks nekā tad, ja tā būtu sadarbojusies.

Apstākļos, kuriem raksturīga pilnīga ražotāju/eksportētāju nesadarbošanās, Tiesa ir nospriedusi, ka no iepriekš minētās regulas 18. panta izriet, ka Savienības likumdevējs nav paredzējis izveidot likumīgu prezumpciju, kas ieinteresēto vai iesaistīto pušu nesadarbošanās gadījumā ļautu tieši secināt, ka pastāv apiešana, un tādējādi atbrīvot Savienības iestādes no jebkāda pienākuma sniegt pierādījumus. Tomēr, ņemot vērā iespēju nonākt pie šādiem konstatējumiem, arī galīgiem, pamatojoties uz pieejamajiem datiem, un tādēļ attiekties mazāk labvēlīgi pret pusi, kura nesadarbojas vai sadarbojas tikai daļēji, nekā tad, ja tā būtu sadarbojusies, ir skaidrs, ka Savienības iestādēm ir tiesības balstīties uz atbilstošu netiešu pierādījumu kopumu, kas ļauj konstatēt apiešanu Regulas Nr. 1225/2009 13. panta 1. punkta izpratnē. Jebkurš cits risinājums varētu mazināt Savienības tirdzniecības aizsardzības pasākumu efektivitāti ikreiz, kad Savienības iestādes saskaras ar atteikumu sadarboties saistībā ar izmeklēšanu, kas vērsta uz apiešanas konstatēšanu.

Ja nesadarbošanās attiecas uz daļu, nevis uz visiem ražotājiem/eksportētājiem, iepriekš minētās regulas 13. panta 1. punkta formulējumā nav šķēršļu tam, lai Savienības iestādes varētu konstatēt antidempinga pasākumu apiešanas esamību, pamatojoties uz atbilstošu netiešu pierādījumu kopumu, gadījumā, kad ražotāji/eksportētāji, kas pārstāv būtisku attiecīgās preces importa daļu Savienībā, nav sadarbojušies vai nav pietiekami sadarbojušies izmeklēšanā. Turklāt nepieciešamība nodrošināt tirdzniecības aizsardzības pasākumu efektivitāti attaisno arī to, ka šādos apstākļos minētajām iestādēm tiek atļauts pamatoties uz šādu atbilstošu netiešu pierādījumu kopumu, lai secinātu, ka pastāv apiešana šīs tiesību normas izpratnē.

Lai arī Savienības iestādēm ir atļauts pamatoties uz šādu netiešu pierādījumu kopumu, tomēr saskaņā ar minētās regulas 13. panta 1. un 3. punktu šiem netiešajiem pierādījumiem ir jāpierāda, ka ir izpildīti šajā tiesību normā minētie četri nosacījumi. Tādējādi, attiecībā uz otro no šiem nosacījumiem, proti, ka pārmaiņām tirdzniecības modelī starp trešo valsti un Savienību vai arī starp uzņēmumiem valstī, uz kuru attiecas pasākumi, un Savienību, ir jāizriet no prakses, procesa vai darba, kam bez maksājuma uzlikšanas nav cita pietiekama cēloņa vai ekonomiskā pamatojuma, šo iestāžu rīcībā ir jābūt apstākļiem, kas pierāda, ka pārmaiņas tirdzniecības modelī izriet no šādas prakses, procesa vai darba.

(skat. 58., 59., 61.–64. un 66.–69. punktu)

4. Skat. nolēmuma tekstu.

(skat. 87. punktu)

5. Skat. nolēmuma tekstu.

(skat. 106. punktu)